

buurtkrant

OKTOBER 2013

Oude Westen

Jaargang 43

2 De geschiedenis van Het Oude Westen in 1000 voorwerpen

3 Literaire maaltijden in De Leeszaal

NIEUWS

Stadsmarinier +
Deelgemeente
Centrum

4+5 Presentatie Kookboek Spicy
Bajonetstraat steeds fraaier

7 Verborgen bedrijvigheid:
Vinod en Winand Singh

www.aktiegroepoudewesten.nl

A

Is tante
Leeuwina
overge-
haald moet
worden om
naar het

Aktiegroepcafé te komen om haar wervelende na-de-pauze-show te geven, dan is er iets goed mis. Tante Leeuwina is uniek zoals het Oude Westen uniek is. Zij staat model voor de dwarse, verantwoordelijke, actieve en kritische-met-een-kwinkslag bewoner van het Oude Westen. Niet genoeg geld voor een chique mantelpak, wel een hoop vriendinnen van wie ze een jurk kan lenen, nieuwsgierig en hartelijk naar onbekende vreemdelingen en nieuwkomers in de wijk, en niet op haar mondje gevallen. Autoriteiten, functionarissen en andere dorpsnotabelen worden op humoristische wijze op hun plaats gezet: eerst maar eens laten zien of ze hun hart op de goede plaats hebben en of er iets nuttigs uit hun hoofd en handen komt.

Burgerschap als instructie of burgerschap als praktijk

Tante Leeuwina is bijna niet kapot te krijgen. Staat het Oude Westen slecht in de gemeentelijke statistische peilingen? Tante Leeuwina ziet altijd ook de andere kant, de dagelijkse dingen die wel goed gaan, de humor, en de mogelijkheden om met elkaar problemen aan te pakken. Maar deze keer is tante Leeuwina bedroefd en boos. Ze voelt zich beledigd en onderuit

Koester tante Leeuwina!

gehaald door het deelgemeentebestuur en Radaradvisering, de welzijnsinstelling van dienst. Bestuurders en welzijnsfunctionarissen die hun mond c.q. papier vol hebben van burgerkracht en intussen onwillig zijn om bestaande bewonersgroepen en -netwerken te ondersteunen. Met de macht van het geld, ons gemeenschapsgeld, proberen deelgemeentebestuur en Radaradvisering bewoners te dresseren om de productafspraken te realiseren die ze met elkaar gemaakt hebben. Helemaal in de lijn van VVD-burgemeester Jorritsma van Almere die zich liet ontvallen dat we met al die actieve burgers straks 16 miljoen ambtenaren in Nederland hebben. Burgerschap als instructie wordt dat ook wel

genoemd. Daar tegenover staat burgerschap als praktijk: de bestaande activiteiten, visies, betrokkenheden, verhalen van individuen en groepen die zich verantwoordelijk voelen voor elkaar en hun omgeving. In de burgerschap als praktijk in het Oude Westen is de Aktiegroep, als collectief geheugen van veertig jaar bewonersacties in en voor de wijk, als netwerk van bewonersgroepen en als informatie- en trefpunt, de buurtwinkel, een belangrijk deel van de sociale infrastructuur. Die sociale infrastructuur vormt de humuslaag waarop oude initiatieven zoals de huiswerkklass kunnen doorgroeien, en nieuwe initiatieven kunnen opbloeien. Zonder het netwerk van de Aktiegroep was de alom geroemde

Leeszaal Rotterdam West nooit van de grond gekomen, in ieder geval niet van het formaat en de kwaliteit die de Leeszaal nu heeft.

Geen doetje en streetwise

Terwijl men in andere wijken jaloers is op de sociale vitaliteit van het Oude Westen lijken het deelgemeentebestuur en Radaradvisering de Aktiegroep alleen maar lastig te vinden. Voor een deel is dat terecht natuurlijk. Tante Leeuwina is geen doetje, geen vrouwtje die je kunt rondcommanderen. Ze heeft een eigen visie op hoe het in de wijk gaat en hoe het verder moet. Dus staan er in de Buurtkrant stukken waar Woonstad Rotterdam en de Deelgemeente soms niet blij mee zijn, en is er een werkgroep BAAKS

die de herstructurering kritisch volgt en kwam er een woonwensenonderzoek dat schrijnende woonsituaties naar boven bracht. Discussie over de publieke zaak is zo'n beetje de essentie van burgerschap in een democratische samenleving. Als er geen kritiek is, zou het bestuur het moeten organiseren. Als het er wel is, zoals in het Oude Westen, kunnen bestuurders en regelaars er hun voordeel mee doen. Maar niets van dit al, alles lijkt erop gericht om de bewoners klein en monddood te krijgen.

Tante Leeuwina is streetwise, ze heeft al het een en ander meege maakt en kan wel tegen een stootje. Ondanks alle druk van buitenaf heeft ze kritisch in de spiegel gekeken en verbeterpunten, ofwel kritische prestatie-indicatoren vastgesteld. Met 75 kralen heeft ze een prachtige lange ketting, maar sommige kunnen wel een oppoetsbeurt gebruiken, de draad moet nodig verstevigd worden, en ze mist nog wat kleuren en maten. Om daaraan te werken, wil ze net als andere beroemde sterren een personal coach, of beter nog twee, een voor interne en een voor externe zaken. En personal, ja het woord zegt het al, dat is heel persoonlijk. Tante Leeuwina wil geen uurtjes productafspraken toegeschoven krijgen, maar echte mensen, die ze zelf uitkiest, die bij haar passen en met wie ze zelf afspraken maakt. En niet voor een paar maanden, maar voor minstens net zo lang als dat contract met Radaradvisering duurt. Deelgemeentebestuur, welzijnsinstelling, wordt wakker, denk na, tel je zegeningen, voorkom verzuring en passiviteit en koester deze parel van een vrouw, en alles en iedereen waar ze voor staat.

Zie verder op pagina 6
'De Battle'

IN MEMORIAM

Namens het buurthuis Adriana team: Najat, Mala en Angelique en de buurtcoach van Radaruitvoering Zorg en Welzijn Ariëtte Furtado willen wij de wijkbewoners en relaties in het oude westen laten weten dat onze dierbare collega

"Janthi Vellu"

ons op 25 september 2013 heeft verlaten. Janthi heeft enorm veel betekend voor de Adrianabuurt. Met allerlei initiatieven voor kinderen was zij een bekende buurt-

bewoner. Zij was ondernemend, gedreven, veelbesproken en had de nodige vechtersmentaliteit als het om Het Oude Westen ging. Janthi was echter al lange tijd ziek en heeft haar vechtersmentaliteit de laatste dagen helaas moeten richten op het verdragen van haar ziekte.

Tot op het laatst wilde zij echter betrokken blijven bij de ontwikkelingen in het buurthuis en de Duimdrop container. Janthi is iemand om niet te vergeten.

IN MEMORIAM

Martha van Bol-Es

23 juni 1959-21 september 2013

Martha was vrijwilliger op de Speeltuin. Ze woonde om de hoek en was een betrokken moeder die na de nieuwe start van de tuin enkele jaren geleden zich vol ingezet heeft om er weer iets van te maken. Altijd inzetbaar en bijna dagelijks aanwezig. Een lieve moeder, niet alleen voor haar eigen dochter, maar ook voor de andere kinderen. Zelf had ze het niet breed, maar

als een kind net niet genoeg geld had voor dat ene snoepje dan legde ze er zelf de laatste stuivers bij. In een enkel geval betaalde ze zelfs het lidmaatschap. Immuun voor geroddel en achterklap en altijd op zoek naar de positieve kant van de dingen. Rustig en geduldig. Ook toen ze ziek werd bleef ze vrolijk en optimistisch en bleef klaar staan voor de ander.

Die strijd heeft ze uiteindelijk dan toch verloren. De Speeltuin zal haar missen.

Nadat hij eerder al verschillende mensen had voorgedragen om in deze krant te staan, is het dan toch gelukt hem zelf eens in de schijnwerpers te zetten. Rob van der Meulen, 64 jaar oud en wonend in de Zijdewindstraat, is met zijn harde werken en bescheidenheid een stille kracht achter vele initiatieven in de wijk. Waar hij maar kan en nodig is in het Oude Westen levert hij een bijdrage

Rob van der Meulen

“Ik luister eerst naar wat iedereen te vertellen heeft en trek dan mijn eigen conclusie”

Eigenlijk is het een wonder dat wij hem vandaag van de straat achter de koffie in het actiec   hebben gekregen want hij heeft altijd wel iets te doen. Zo is er het rondbrengen van deze krant, helpen in de buurtwinkel, deelname aan het actualiteitenoverleg, de steungroep actiegroep, het project Drugs in Kleur en op nog veel andere plekken is Rob actief. ‘In 2009 stopte ik met werken en werd ik actiever in de wijk. Ik breng bijvoorbeeld de krant rond. Ik vind het belangrijk dat niet alleen de mensen die al actief zijn in de wijk geïnformeerd worden

over hoe het er voor staat, maar dat ook anderen geactiveerd worden om zelf mee te gaan werken. Sinds ik met de VUT ben heb ik mij geen moment vervuild, ik wist genoeg om te doen.’

Vanuit de Bottom de Top bereiken
Hij is geboren aan de Schieweg en woonde daarna lange tijd aan de Bergselaan, en vervolgens 15 jaar op het Schouwbургplein. In 1998 verhuisde hij voor zijn liefde Gina naar het Oude Westen. Zij was al erg actief in de wijk en een van de oprichters van de Aktiegroep. Rob

sloot daar bij aan. ‘Ik deed vaak wat klusjes, dingen die gemaakt moeten worden, een muurtje verven.’ En sinds hij meer tijd heeft is hij zich ook gaan richten op de politieke kanten van de Aktiegroep. ‘Tijdens mijn werk in de haven raakte ik al betrokken bij de vakbond, het FNV. Iets doen voor een ander is wat mij boeit, je wordt er wijzer van, leert omgaan met vragen van mensen en daarbij een passende oplossing bedenken. Je leert waarom mensen doen wat zij doen. Ik ben niet het type om direct op de barricades te springen of het hoogste woord te voeren tijdens een vergadering, ik luister eerst naar wat iedereen te vertellen heeft en trek dan mijn eigen conclusie en probeer die te uiten. Dat is niet altijd makkelijk, want anderen zijn er vaak makkelijker in om er direct iets uit te gooien en die hebben hun woordje klaar, ik denk daar iets langer over na.’ Misschien dat zijn vermogen om goed te luisteren en mee te denken met de ander er wel voor zorgt dat hij nog steeds deelneemt aan overleggen met bijvoorbeeld de Deelgemeente en Woonstad. ‘Besluitvorming en acties gaan vaak langzaam, er moet met zoveel aspecten rekening gehouden worden, anderen haken dan al snel af. Veel organisaties waarmee wij willen samenwerken werken met het Top-Bottom-principe, de besluitvorming komt van de bovenste laag en moet daarna worden uitgevoerd. In de wijk proberen wij juist vanuit die Bottom de Top te bereiken. Ergens moeten die twee elkaar toch kunnen ontmoeten?’

De ‘olievrouwtjes’ van de wijk
Alhoewel hij overkomt als rustig en meegaand heeft Rob een duidelijke mening en goede ideeën die hij desgevraagd niet onder stoelen of banken steekt. ‘Sinds de bezuinigingen gaat het er voor welzijnsorganisaties steeds meer om dat er ‘targets’ worden gehaald. Een gevolg hiervan is dat er meer mensen van buiten de wijk deelnemen aan cursussen in de buurtwinkel. Dat is op zich niet erg, maar zou het niet veel beter en prettiger zijn als die mensen in hun eigen wijk een cursus kunnen volgen? De kracht van die cursussen

en lessen is juist dat je mensen binnen krijgt die in eerste instantie iets nodig hebben, een taalles bijvoorbeeld, en vanuit daar geholpen worden binnen de wijk met andere problemen of geactiveerd kunnen worden om anderen in de wijk te helpen. De mensen die bij ons een cursus komen volgen, zouden misschien in hun eigen wijk van groot nut kunnen zijn, maar dat gaat nu niet omdat de meeste huurhuizen zijn wegbezuinigd. Een participatiemaatschappij, we hoorden het woord in september voor het eerst op Prinsjesdag, iedereen moet deelnemen aan de maatschappij en zijn of haar steentje bijdragen. Ik vind dat prachtig en sta daar ook achter, maar vind ook dat die mensen soms professionele leiding nodig hebben. Anders ontstaan er groepen die elkaar tegen gaan werken of alleen de mensen die het hardst schreeuwen krijgen dan gelijk. De opbouwwerkers hebben daar een belangrijke rol in. Ik noem ze ook wel de ‘olievrouwtjes’ van deze wijk. Als het even wat stroef loopt, zorgen zij voor wat smeermolie waardoor het weer beter gaat. Zij hebben het overzicht van de netwerken

in de wijk en het vermogen hierin verbindingen te leggen en maken die anderen niet zien. Het is zonde dat zij zich steeds minder hiermee bezig mogen houden. De overheid wil bezuinigen en om dat te kunnen verkopen zeggen ze dat we veel meer zelf moeten doen en intussen ontnemen ze ons de middelen daarvoor.’

Naast de inzet voor de wijk heeft Rob ook nog wel tijd voor muziek luisteren en met Gina naar een optreden in de Doelen gaan, of samen op vakantie en daar stukken wandelen of fietsen. ‘Toen ik jong was heb ik veel hard gelopen ik geloof dat ik daardoor nu nog steeds fit ben en veel kan doen, daar ben ik erg blij om. Misschien dat ik mijn oude hobby gitaar spelen weer eens op moet pakken.’ ‘Hopelijk kan ik een voorbeeld zijn voor anderen in hoe je dingen kunt aanpakken en veranderen.’ Om er vervolgens bescheiden aan toe te voegen: ‘Tenminste, dat is wat anderen zeggen dat ik ben.’

Singphony zoekt jongeren met zangtalent

Singphony biedt een veilige plek en platform voor jongeren in de leeftijd van 12-27 jaar om hun zangkwaliteiten te ontwikkelen en hun karakter te vormen. Er zijn veel kinderen/jongeren die talentvol zijn in zang, maar doordat zij niet leren om met hun talenten om te gaan en zich niet van bewust zijn wat er allemaal bij komt kijken, gaat het soms mis. Het ontbreekt aan discipline, doorzettingsvermogen; een sterk karakter. Waarom een sterk karakter? Je karakter bepaalt je gedachten, je gedrag en hoe je reageert op uitdagingen. Het bepaalt dus uiteindelijk de kwaliteit van je leven. Wanneer je les krijgt bij Singphony wordt er van je verwacht dat je iets terug doet voor de buurt, dit kan zijn in de vorm van ‘gratis optredens’ of klusje klaren etc.

Zanglessen iedere vrijdag van 19.00 tot 21.00u en zondag van 16:30-18:30u bij de Aktiegroep Het Oude Westen, Gaffelstraat 1. Afspraak maken met de zangcoach? Zij is iedere woensdagmiddag aanwezig bij de Aktiegroep of bel haar: Daniela Leito 010 - 436 17 00.

De geschiedenis van Het Ouwe Westen in 1000 voorwerpen

Deze uitzonderlijk grote schoen (lengte bijna een halve meter) werd speciaal vervaardigd door de Robinson Schoenfabriek uit Nijmegen voor de in 1922 geboren Oud-Westenaar Rigardus Rijnhout. Rigardus, roepnaam “Rijn”, begon als gevolg van een hypofysetumor op zijn derde explosief te groeien... Op zijn 13e was Rijn al 1 meter 90, en zes jaar later 2 meter 16. Op zijn 24e was hij uitgegroeid tot een vriendelijke reus van 2 meter 38!

“Hij zei niet zoveel... maar hij had wel een big smile.” Rijn woonde zijn hele leven in het ouderlijk huis op de Gouvernestraat (tweede pand vanaf de Kruiskade) waar achter een verhoogde voordeur een smalle, zeer steile, draaiende trap naar boven leidde. Je begrijpt niet hoe hij bovenkwam. Jááááaaren later, er was nog geen steek veranderd, zat daar het gribus kantoor van Nighttown en was het nog steeds:

“Pas op dà je nie van de trap val...”

Op 11 november 1944 was de Razzia van Rotterdam en werden de mannen uit het Ouwe Westen als vee naar het in aanbouw zijnde belastingkantoor aan de Puntegaalstraat gedreven. Philip Schotting:

“Er was een reusachtige man bij, een kolossale kerel – die overigens zeer traag bewoog en enorme hoeveelheden voedsel verorberde – en weer snel naar huis werd gestuurd.”

De ‘Reus van Rotterdam’ werd een fenomeen, een legende in de stad, die altijd een zwerm pottenkijkers

Collectie.museumrotterdam.nl

(4) Ouwe schoen, maat 62...

aantrok die maar bleven vragen of het – “koud daarboven was”. Rotterdamse humor... die Rijn makkelijk van zijn brede schouders liet glijde.

De met een zekere natuurlijke onverstoorbaarheid gezegende Rijn was een groot liefhebber van balsport (nee, geen korfbal) en was in de crisisjaren (de familie Rijnhout had geen cent te makke) vaak te vinden op het land van Hoboken, het weiland ten zuiden van de Binnenweg, waar

de Unilever een voetbalcompetitie voor werkelozen organiseerde. Rijn was gek van voetbal – als relaxte toeschouwer. Een balsport waar ie wel actief aan deelnam: een pot biljart met z’n vader (het subtiele driebanden) in de kroeg op de hoek, met een sjekkie in z’n mondhoek, en een verschaald biertje naast de klok. Als je goed naar de vele foto’s kijkt zie je dat hij eigenlijk heel vaak, in de holte van zijn hand, geklemd tussen duim en wijsvinger, dat sjekkie verborgen hield... Een klein detail, dat een zekere ingehouden stijl verradt, en wat helaas aan het beeld in het wijkpark ontbreekt.

Wat ons bracht op de volgende vraag: Mogen standbeelden tegenwoordig niet meer roken?

Rijn Rijnhout verdiende zijn brood als schilder, “handig bij het witten van plafonds”, en als wandelend reclamebord (sandwichman) waarmee hij tot in Eindhoven werdesignaleerd. Hij reed rond in een klein, aangepast autootje (een geschenk) zonder voorbank. Na een ongeluk met z’n speciaal verhoogde fiets kwam Rijn in een rolstoel terecht en verkocht ansichtkaarten van zichzelf bij de vertreksteiger van de Spido. Bij de begrafenis, hij werd 36, sprak z’n vader:

“Spot en hoon waren vaak je deel. Maar je haatte de mensen daarom niet, want je had een hart van goud.” (A.H.)

COLUMN VAN
Hannie

Bij binnenkomst struikelt Ans bijna over een kartonnen doos die ik naar beneden heb gedaan voor het oud papier. Ik heb nog een voordeur met een trektouw, dan hoeft ik niet de trap af als er gescheld wordt. En in mijn spionnetje zag ik dat zij voor de deur stond. Onderzoekend kijkt zij naar de doos en, bovengekomen, vraagt zij wat ik met een magnetron moet doen. Die had in die doos beneden gezeten.

“Nou, dat is een heel verhaal, maar het komt er op neer dat ik daarin mijn eten ga warmen” Bezorgd kijkt Ans mij aan. “Kun jij niet meer voor jezelf zorgen? Ben jij veroordeeld tot ‘tafeltje dekje?’”

“Nee Ans, ik kan nog prima voor mijzelf zorgen, maar vorige week sprak ik een vriend en die vertelde dat je tegenwoordig in de supermarkt zoveel verschillende soorten kant en klare gerechten kunt krijgen. Maar ja, die moet je dan thuis opwarmen en meestal heb je daar een magnetron voor nodig”

“Sinds wanneer heb jij een vriend?” gaf zij een onverwachte wending aan ons gesprek. Het idee alleen al, dat ik een relatie met een man zou aangaan maakt haar mateloos nieuwsgierig en misschien wel jaloers.

“Ans, vrienden hebben wij allemaal, tenminste de meesten van ons. Maar om terug te komen op de magnetron; ik heb geen zin om elke dag drie of meer pannetjes met kleine beetjes eten klaar te maken en daarom wil ik zo af en toe wel eens een kant en klare maaltijd eten. Voor mijn gemak, voor de variatie, maar ook voor de kosten want als je alles tegen elkaar afweegt kost mij het zelf koken meer dan de maaltijden in de super. Ik weet dat het niet precies zo smaakt als dat ik het zelf kook, maar vaak val je bij het koken in de herhaling en dan heb je weinig variatie in je eten. Variatie is gezond. Ik ken mensen die nagenoeg elke dag hetzelfde eten, dat is niet gezond”

“Bedoel je mij soms?” vraagt zij verontwaardigd. Ik weet dat zij er met de pet naar gooit en vaak hetzelfde eet. Maar dat zal zij nooit willen toegeven.

“Ik bedoel niets en van mij mogen anderen elke dag uit de muur eten of eentonig zoals de koeien die elke dag gras eten. Maar laten zij mij ook doen waar ik de voorkeur aan geef”

Ik geef haar snel een paar kaakjes; dan houdt zij misschien even haar kritische kaken op elkaar.

Zondag 13 oktober: Pools kindertheater in De Leeszaal

“Z Lokomotywa przez...”

Wij kennen natuurlijk Annie M.G. Schmidt, maar wat lezen Poolse kinderen eigenlijk? ‘Met de Locomotief door...!’ is een onvergetelijke reis door de magische wereld van de Poolse kinderliteratuur. Deze bijzondere voorstelling vol Poolse gedichten en legendes wordt gemaakt door teatrZIM bestaande uit: Marta Bujnowicz-Widerska, Zuza Kaminska en Izabela Kotik-Lukasz. De regie van de voorstelling is in handen van Mieke de Wit.

Tijdens de reis komen we Paweł en Gawel tegen, wandelen we samen met de jonge Grzes door een prachtig dorp, helpen we Meneer Hilary met het zoeken naar zijn bril en komen we erachter waar die ondeugende Stefek zo bang voor is.

Een oud kasteel in Warschau is het eindstation van onze reis. In de kelders van het kasteel woont, volgens een oude legende, een prinses die in een Gouden Eend omgetoverd is.... Wat is haar geheim?

Iedereen klaar voor vertrek? Stap maar op in onze Locomotief en ga mee op een spannend avontuur! De voorstelling wordt gespeeld in het Pools, maar direct vertaald door de regisseur Mieke de Wit in het Nederlands. Zo is de voorstelling toegankelijk voor zowel Poolse – als Nederlandse kinderen van 7 jaar en ouder en volwassenen.

Teatr ZIM: Met de Locomotief door.....
13 oktober, Leeszaal West
Aanvang 14.30, Toegang 5 euro

LITERAIRE MAALTIJDEN

donderdag 03/10
Goethes liefde voor de islam. Lezing door Aart van Boeijen.

donderdag 10/10
Het leven van Konstantin Paustovski. Lezing door Netty van Rotterdam.

donderdag 17/10
George Sand, een geschiedenis van haar leven. Lezing door Corrie Kreuk.

donderdag 24/10
De romantische zakelijkheid van de Rotterdamse poëzie. Lezing door Radboud Engbersen.

donderdag 31/10
De verraden revolutie. Lezing door Mo Smit aan de hand van Sebastian Haffners boek: “Die deutsche Revolution 1918/1919.”

Leeszaal Rotterdam West organiseert een serie lezingen met maaltijd op donderdagavond.
Tijd: 18.00 tot 20.30 uur
Entree: € 7,50 inclusief een maaltijd van de Wereldvrouwen
Aanmelden bij Jan Maas: maas.social@hccnet.nl (of in de Leeszaal).

LEES ZAAL
Rijnhoutplein 3
3014 TZ Rotterdam

www.leeszaalrotterdamwest.nl
[www.twitter.com/leeszaalwest](https://twitter.com/leeszaalwest)
www.facebook.com/leeszaal-rotterdamwest

5 oktober en 9 december: Gaffelstraat 61b

Repair Café: ‘Weggooien? Mooi niet!’

Zal je altijd zien: thuis doet ie het niet, de cd-speler van je getoblaster. Zit je ermee in het Repair Café, druk je op het knopje en já hoor: muziek. De jonge eigenaar van het apparaat kijkt beteuterd, terwijl drie reparateurs zich om hem heen scharen. “Jeugdsentiment”, zegt Ron, reparateur van het eerste uur. “Ja, de workman suitcase”, voegt Henk Freeling, beheerder van het SP-pand aan de Gaffelstraat 61B, toe. Totaal zijn er vanmiddag vijf reparateurs aan het werk: Ron (technet), Henk (technet), Cornelis (ook technet), Chris (ICT-afdeling – “Maar ik kan ook fietsen repareren hoor”) en Tine (coupeuse, naai- en verstelwerk). Ze doen dit werk vrijwillig. De reparaties zijn gratis - een vrijwillige bijdrage is welkom – evenals de koffie en thee. Voor nieuwe materialen zoals snoeren moet wel worden betaald.

De sfeer is goed en laagdrempelig. Zodra iemand aan de beurt is, schuiven de reparateur en de eigenaar samen aan tafel en wordt het kapotte product bekeken. Het is de bedoeling dat de bezoekers zelf ook helpen met de reparatie. Henk buigt zich over een elektrische stofroller, Ron haalt een mechanische klok uit elkaar en Chris is bezig met een printer. Aan een andere tafel peutert de eigenaresse van een stoomapparaat de aanslag eruit. Tine werkt, als ze even geen klant heeft, aan een kledingstuk van zichzelf.

Het Repair Café in het Oude Westen ging van start in juli 2013, op initiatief van Cornelis van Oosten. Vandaag (4 september) is de vierde keer. Een Repair Café is een reparatiebijeenkomst, georganiseerd voor en door buurtbewoners. Zij ontmoeten elkaar op een vaste locatie waar gereedschap aanwezig is en waar ze hun meegebrachte kapotte spullen kunnen repareren, met hulp van handige vrijwilligers. Doelstellingen zijn het verkleinen van de afvalberg, het behouden van kennis over repareren en het versterken van de sociale cohesie. Het is van oorsprong een Nederlands initiatief, genomen door Martine Postma. Het eerste Repair Café vond plaats in oktober 2009, in Amsterdam-West. Het werd al snel populair en breidde zich uit. Op dit moment zijn er meer dan honderd Repair Café's in Nederland. Ook internationaal is het een groot succes. Zo zijn er Repair Café's in Frankrijk, Duitsland, de Verenigde Staten en het Verenigd Koninkrijk. Afgelopen zomer stond er zelfs een internationale tv-ploeg van Aljazeera English op de stoep bij de hoofdvestiging in Amsterdam om opnames te maken voor het wekelijkse tv-programma Earthrise (<http://repaircafe.org/aljazeera-reports-on-repair-cafe/>). Kortom, repareren is niet alleen nuttig, maar ook hip!

Henk: “In eerste instantie deden we

te weinig aan promotie. Maar nu we flyers hebben begint het hier in het Oude Westen te lopen.” Zo goed dat er al snel een aantal mensen op hun beurt zit te wachten. De eigenares van de inmiddels gerepareerde (vijf minuten!) stofroller tovert nog een product uit haar tas. En nog één, en nog één... Dat blijkt niet helemaal de bedoeling. Eén van de huisregels is dat er bij gedrukte maximaal één kapot voorwerp per persoon wordt bekeken. Voor een volgend voorwerp sluit de bezoeker weer achter in de rij aan. De dame laat haar spullen achter en gaat even boodschappen doen. Henk Freeling wrijft in zijn handen: het is tijd voor de getoblaster. Ben je ook handig? Het Repair Café Oude Westen kan altijd extra handen gebruiken.

Voor meer informatie over het Repair Café:
repaircafe.nl en repaircafe.org
De volgende Repair Café's op de Gaffelstraat 61B vinden plaats op 5 oktober en 9 december 2013, tussen 12 en 16 uur.
In 2014 het gehele jaar op de eerste zaterdag van de maand, ook tussen 12 en 16 uur.

Parkenfestival

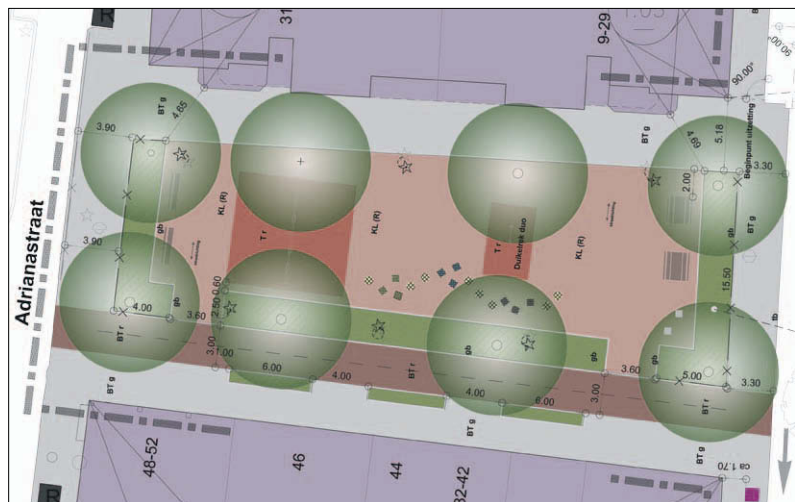
14 september 2013, een regenachtige zaterdag tijdens het Rotterdamse Parkenweekend: in Wijkpark Oude Westen klinkt vanonder een vrolijke tent muziek. Een vijftigtal bezoekers, waaronder 15 jongeren, luistert naar een klassiek concert en aansluitend naar het optreden van de 6 jonge zangers en zangeressen van zanggroep Singphony.

Oktober 2013

NIEUWS

Dien uw goede idee voor uw straat of buurt in!

Heeft u een goed idee om uw straat of buurt in Het Oude Westen te verbeteren? Doe dan mee aan nieuwe ronde bewonersinitiatieven van de deelgemeente Rotterdam Centrum. Wie weet kunt u uw project dan straks uitvoeren. Of het nu gaat om een plan voor de straat of de hele buurt. Het kan allemaal. Voor deze ronde kunt u tot 15 oktober uw plannen indienen.

Al enige jaren geeft de deelgemeente Rotterdam Centrum bewoners met goede ideeën een financiële steun in de rug. Ook in Het Oude Westen zijn zo al talloze bijzondere plannen ingediend en uitgevoerd. Zo heeft landschapsarchitect Wolbert van Dijk onlangs met medebewoners van de wijk een plan bedacht om het Kogelvangerplein te verbeteren. Samen hebben ze een ontwerp gemaakt dat nog dit jaar wordt uitgevoerd. Het is slechts een van de vele voorbeelden van goede ideeën die steun ontvangen van de deelgemeente.

Heeft u ook een goed idee? Dan kunt u dit bekendmaken bij de deelgemeente Centrum. U kunt dat doen per e-mail naar: p.dekkers@centrum.rotterdam.nl of tel. 2672350 of naar: w.vanree@centrum.rotterdam.nl of tel. 2672078. Het kan ook per brief aan de deelgemeente Rotterdam Centrum, Postbus 70012, 3000 KP Rotterdam, o.v.v. bewonersinitiatieven.

Meer informatie (ook over de voorwaarden) vindt u op de website van de deelgemeente Rotterdam Centrum.

IN MEMORIAM

Woensdag 25 september is **Yanti Vellu** overleden. Het Oude Westen verliest hiermee een markante en actieve bewoner. Woonstad heeft haar passie en inzet voor de kinderen en vrouwen in de wijk altijd zeer gewaardeerd en bewonderd. Meer dan eens heeft Woonstad met Yanti samengewerkt om haar idealen, zoals het buurthuis, te verwezenlijken. Het Wijkteam Oude Westen van Woonstad Rotterdam wenst de familie, vrienden en vriendinnen en de Adrianakids veel sterkte toe de komende periode.

Presentatie Kookboek Spicy

Op zaterdag 28 september is het eerste exemplaar van het boek 'Spicy, de West-Kruiskade kookt' overhandigd aan wethouder Karakus in Kookstudio Het Zesde Geluk. De Surinaamse chef-kok Patrick Rechards demonstreerde een culinaire versie van één van de recepten uit het boek. Het boek is een culinaire ontdek-

kingsreis in de meest exotische straat van Rotterdam. Kookstudio Het Zesde Geluk verzorgt speciale kookworkshops met recepten uit 'Spicy'.

Het boek is te koop op de 'Kade' in de volgende winkels: Kookstudio Het Zesde Geluk, Slagertij Schell, Global Hats, Pure Peru, Billboard mall, Primera's, Kotomisi

shop, Gall&Gall en Jessy's TabAktief en Wah Nam Hong. Adressen van deze winkels kunt u vinden op www.westkruiskade.com.

Wilt u dit bijzondere kookboek winnen?

Ga naar www.wow-rotterdam.nl en doe mee met de speciale winactie voor Het Oude Westen.

Opening restaurant Ryad

Op donderdag 19 september 2013 heeft het Marokkaans restaurant Ryad officieel haar deuren geopend op het Tiendplein. Portefeuillehouder deelgemeente Rotterdam Centrum Marjolijn

Masselink (welzijn en financiën) verrichtte samen met eigenaar Mohamed Yahiaoui de openingshandeling. Ryad serveert onder meer Harira, een traditionele Marokkaanse soep met lamsvlees,

kikkererwten, tomaten en verse kruiden. Het recept is tevens opgenomen in 'Spicy'; het kookboek met recepten van de West-Kruiskade dat vorige week is uitgekomen (zie hierboven).

BelFleur helpt een handje

Heeft u, uw buurvrouw of -man hulp nodig, bijvoorbeeld bij het boodschappen doen, naar het ziekenhuis gaan, het gebruik van de computer of een kleine reparatie. Of vindt u het gewoon gezellig om eens een kopje koffie te drinken met iemand? Wat het ook is, voor hulp kunt u een beroep doen op de vrijwilligers van BelFleur.

BelFleur is een van de initiatieven van Radar Zorg en Welzijn in het centrum van Rotterdam. BelFleur biedt hulp aan bewoners, zodat zij zo lang mogelijk zelfstandig kunnen blijven wonen. Lijkt het u leuk om als vrijwilliger te werken voor BelFleur? Ook dan wordt u van harte uitgenodigd om contact op te nemen. Bel (010) 4844898 en vraag naar Elske Geleedst van BelFleur.

Verkoop klushuizen gestart

Op zaterdag 21 september is de verkoop van start gegaan van de 23 klushuizen in de Sint-Mariastraat. Ongeveer 50 potentiële kopers kwamen langs bij de tent die deze dag voor de gelegenheid was opgeslagen in de straat. Bezoekers konden er verkoopinformatie krijgen en al hun vragen stellen aan het verkoopteam.

Daarnaast konden ze diverse panden in de Sint-Mariastraat bezoeken, mede dankzij de medewerking van de tijdelijke bewoners.

Woonstad Rotterdam brengt onder alle panden een nieuwe fundering aan en herstelt de voorgevel van de historische panden in oude luister.

Voor het dak, de achtergevel en binnenkant moet de koper zelf aan de slag.

Heeft u ook interesse? Inschrijven kan tot maandag 7 oktober 12.00 uur. Alle verkoopinformatie, waaronder tekeningen en prijslijst, kunt u via de site downloaden: www.sintmariaklushuis.nl

Meer groen en speelruimte

De (deel) gemeente gaat de straten en pleinen van het Oude Westen de komende jaren verder verbeteren. De wijk wordt groener en er komt meer ruimte voor voetgangers en voor kinderen om te spelen. De Zijdewindestraat en Schiebaanstraat zijn al opgeknapt, en diverse blinde gevels in de wijk voorzien van groen. Dit najaar nog ondergaan de Josephstraat en de Josephlaan een facelift. Daarnaast krijgen het Kogelvangerplein en

het pleintje op de hoek van de Sint-Mariastraat en Coolsestraat een nieuwe inrichting. Begin 2014 staan de Van Speykstraat en het Tiendplein op de agenda voor een grote opknappbeurt. De deelgemeente probeert bewoners zoveel mogelijk bij de plannen te betrekken. Goede ideeën van bewoners voor meer groen in de wijk zijn altijd welkom (zie ook het bericht over bewonersinitiatieven op de pagina hiernaast).

Bajonetstraat steeds fraaier

In juli informeerden wij u voor het laatst in deze krant over de voortgang van de opknappbeurt van de Bajonetbuurt. Sindsdien is er weer heel veel gebeurd. Hieronder in vogelvlucht een stand van zaken.

Op basis hiervan is een Voorlopig Ontwerp gemaakt.

De formele verkoop van de nieuwe woningen begint in maart 2014. Heeft u belangstelling? Meer informatie vindt u op: www.buitengewoonbajonet.nl

Herhuisvesting

De huidige bewoners van blok 3 worden geherhuisvest. Eind september hadden 52 van de 89 bewoners een andere woning geac-

cepteerd. De inzet van Woonstad is en blijft om voor alle bewoners een goede vervangende woning te vinden.

Blok 4 Kluswoningen

Deze woningen gaan op zijn vroegst in 2016 in de verkoop als kluswoningen. Woonstad herstelt vooraf de fundering en verbetert de buitengevel. In 2015 start Woonstad met de herhuisvesting van de huidige bewoners.

Blok 1

Renovatie begonnen

Begin september heeft Woonstad Rotterdam het startschot gegeven voor de renovatie van het bouwblok aan het Adriana-plein-Bajonetstraat-Schietbaanstraat-Adrianastraat. Gevels, portieken, bergingen en badkamers van de woningen worden de komende maanden aangepakt.

Blok 2

Opknappen portieken klaar

Aannemer Maasmond heeft in september de renovatie van de portieken in de Bajonetstraat 47 t/m 161 afgerond. In oktober wordt het binnenterrein nog opgeknapt. Samen met bewoners is hier een plan voor gemaakt.

Blok 3

Voorlopig ontwerp nieuwbouw

Binnen het project Buitengewoon Bajonet herontwikkelt Woonstad Rotterdam 24 nieuwe eengezinswoningen in de Bajonetstraat en Adrianastraat. Op 10 september heeft Woonstad Rotterdam een vierde woonworkshop georganiseerd voor belangstellende kopers. In deze workshops hebben de aspirant kopers hun wensen kenbaar gemaakt.

Nieuwe toegangspoort volkstuinen

In de Bajonetstraat wordt ter hoogte van nummer 161 een nieuwe toegangspoort naar de volkstuinen gemaakt (zie foto-impressie hierboven). De huidige poort komt te vervallen, omdat Woonstad Rotterdam deze bij de bedrijfsruimte van Klus en Werk in de Schietbaanstraat gaat trekken. Ook wordt de pui van het bedrijfspand naar voren geplaatst, waarmee de overkapping verdwijnt. De verbouwing moet een einde maken aan de overlast die de plek momenteel veroorzaakt.

Bestemmingsplan in werking

Het nieuwe bestemmingsplan Oude Westen is met ingang van 4 september jl. definitief geworden, daarvoor zijn vooraf alle procedures doorlopen. Alle nieuwe plannen waarvoor een vergunning is vereist worden nu aan dit nieuwe bestemmingsplan getoetst.

Enkele bewoners uit Het Oude Westen en andere belanghebbenden hadden voorafgaand opmerkingen gemaakt bij het ontwerp bestemmingsplan. Nadat het ontwerp bestemmingsplan vervolgens op enkele punten is aangepast, is deze door de gemeenteraad vastgesteld. Enkele bewoners tekenden vervolgens beroep aan tegen enkele onderdelen van het bestemmingsplan bij de Raad van State. Er zouden onvoldoende mogelijkheden zijn geweest voor participatie van bewoners. De Raad van State heeft de bewoners die in beroep zijn gegaan in het ongelijk gesteld.

Aktiegroepcafé 26 september

Aktiegroep – Radar: The Battle!

Een Aktiegroepcafé zonder tante Leeuwina, maar wel een die ons nog lang zal heugen. Nadat er tal van gesprekken waren geweest tussen Aktiegroep en Radar over het invullen van de ondersteuning voor de tweede helft van dit jaar, was dit het eerste openbare moment dat de twee partijen met elkaar in debat gingen. Han Paulides, chef Radar, wierp zich in de Leeuwenkuil om zich te verantwoorden voor het feit dat er

drie maanden na de ingangsdatum van 1 juli nog altijd onduidelijkheid bestaat over invulling van de door de deelraad toegekende ondersteuning. Op tafel werd gelegd dat bewoners zeer tevreden zijn over de ondersteuning van de twee opbouwwerkers en dat Radar daar blijkbaar een andere mening over heeft. Het zit veel mensen dwars dat Radar vervolgens alleen handelt naar eigen inzicht en zich niets gelegen laat liggen aan de

bewoners. Hoewel ook emoties een rol speelden hebben de aanwezige bewoners met respect voor de andere partij duidelijk op tafel gelegd wat zij vonden van de situatie. Ze voelen zich niet serieus genomen en gepasseerd. Bovendien veranderen de verklaringen van Radar over de ontstane situatie constant. De aanwezigen lieten duidelijk merken dat ze het zat zijn dat er zo gesold wordt met de inzet van

talloze buurtbewoners. Radar kreeg uitgebreid de gelegenheid zich daarvoor te verantwoorden. In de ogen van de bezoekers van het café lukte dat niet. Er was geen discussie, alleen herhalen van standpunten. Soms lag de voorstelling van zaken door Radar volgens de mensen die er bij geweest waren ver bezijden de waarheid. Radar slaagde er niet in het geschonden vertrouwen te herstellen met als gevolg dat bewoners geen geloof meer hebben in een constructie waarin Radar aan alle touwtjes trekt. De roep om als Aktiegroep zelf de regie te hebben over de eigen ondersteuning wordt steeds luider.

Samenwerking met Radar is geen enkel probleem en zelfs zeer vruchtbaar gebleken. Van de noodzaak daarvan zijn diezelfde bewoners ook overtuigd. Hoewel nog niet alles duidelijk is, kan de Aktiegroep vanaf 1 oktober rekenen op haar ondersteuning. Voorlopig, want de zorgen over hoe het na het aflopen van deze periode van ondersteuning verder moet zijn groot. Tot nog toe heeft het actieve netwerk kunnen steunen op een betrokken en kritische deelgemeenteraad. Volgend jaar bestaat die niet meer. Reden te meer snel oplossingen te zoeken die ook stand houden voor de langere termijn.

Historisch Electriciteitshuisje op het Tiendplein opgeknapt
Netbeheerder Stedin heeft de restauratie van een historisch elektriciteitshuisje op het Rotterdamse Tiendplein afgerond. Daarmee is het huisje teruggebracht in de authentieke staat uit de jaren twintig van de vorige eeuw. Van de twintig in kubistische, expressionistische stijl gebouwde huisjes bestaan er tegenwoordig nog acht, waarvan er al één is aangemerkt als beschermd historisch erfgoed.

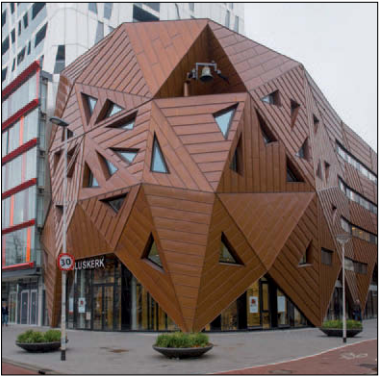

De straatexpo **ECHT WEST** van Museum Rotterdam verkende in september de identiteit van het Oude Westen aan de hand van uitspraken over 'Echte Rotterdammers'. Er werd veel gemaakt, onder andere in de leerworkshop van Benjamin Tesfai. Een deel van de foto's, verhalen en voorwerpen van de straatexpo zijn te zien in de grote tentoonstelling: **ECHTE ROTTERDAMMERS, wie denken we wel dat we zijn.** Van 12 oktober 2013 t/m 16 maart 2014, in Las Palmas op de Wilhelminapier.

Pauluskerk Nieuwe Grond Werkplaats voor ontmoeting, cultuur en kunst

Pauluskerk Nieuwe Grond is de nieuwe sociaal-culturele pijler van de Pauluskerk. Via sociaal-artistieke projecten, een wekelijks cultureel aanbod in huis en gastprogrammering van omliggende culturele burens, stimuleren we de ontmoeting tussen kansrijkere en kansarmere Rotterdammers. De Pauluskerk is dagelijks van 9 tot 21 geopend. In het Open Huis kan men terecht voor koffie, een spelletje en een praatje, daarnaast bieden de Medische Dienst, een maatschappelijk werkster en Vluchtelingenwerk hulpverlening aan. De Pauluskerk ontvangt wekelijks tussen de 700 tot 1500 bezoekers, dat zijn buurtbewoners, vluchtelingen zonder vaste verblijfsdocumenten, mensen zonder vaste verblijfplaats of thuis of in sociaal-geïsoleerde situaties. De Pauluskerk draait voor een heel groot deel op de inzet van ruim 150 vrijwilligers.

Woensdag 2 oktober, 12:30
Lunchcafé met elke maand een speciale gast en muziek van CodArts. Joke van der Zwaard, onderzoekster, publiciste en actief buurtbewoonster bijt de spits af. Zij gaat in dialoog

over haar visie op samenleven in de wijk Het Oude Westen en de betekenis van bewonersinitiatieven als Leeszaal Rotterdam West, de Buurtkrant, de Tussentuin en geveltuinten XXL. Muziek door flamenco gitaarduo Benjamin en Mischa Cok.

Zaterdag 5 oktober, 16:00
Marja's Borrelgarnituur, Marja van Katendrecht ontvangt onverwachte gasten, gedichten, liedjes, muziek en een publieksverrassing. Toegang gratis, vrijwillige bijdrage welkom.

Woensdag 9 oktober, 12:45
Lunchconcert Rotterdamse Orgeldagen
'Sweelinck bezoekt Antwerpen' Bas de Vroome, organist Oude & Nieuwe Kerk te Delft en orgeldocent bij CodArts voert werken uit van Jan Pieterszoon Sweelinck, Peter Philips en John Bull. Blokfluitiste Hilde de Wolf zal fluitmuziek uitvoeren uit het begin van de Hollandse Gouden Eeuw. Toegang: 5 euro.

Vrijdag 11 oktober, 12.45
Lunchconcert Rotterdamse Orgeldagen
'Lemmens en zijn Parijse kunstharmoonium Ad van Sleuwen begeleidt de Antwerpse sopraan Cristel de

Meulder op drukwindharmoonium met werken van de Vlaamse componisten Lemmens, Tinel, Mortelmans en Peter Benoist. Toegang 5 euro.

Dinsdag 15 & woensdag 16 oktober
38H Waste & Glory in het kader van World Food Festival
Wereldrecord koken met 'afval' voor Pauluskerk Vluchtelingenwerk
In de keuken van de Pauluskerk maakt de Rotterdamse cheffok Robbert van Gammeren een 38 uur durende non-stop kookmarathon met kleine en grote gerechten met zogeheten "waste": al te weelderige paprika's, meanderende komkommers en ander heerlijk eten dat om esthetische redenen de schappen van de supermarkt niet haalt. Gratis toegang, giften komen ten goede aan Pauluskerk Vluchtelingenwerk.

vrijdag 25 oktober 19:30
Literaire Avond over Vietnam.
Bezoekers van de Pauluskerk vertellen over hun ervaringen met Vietnam, schrijver en vertaler Cao Xuan Tu draagt voor uit eigen werk, bijdragen van de dichters van het Schrijverscafé en gasten uit het politieke en/of economische veld. Met Vietnamese muziek.

Pauluskerk
Mauritsweg 20, 3012 JR Rotterdam
tel 010 411 81 32
info@pauluskerkrotterdam.nl

Wie, oh wie heeft de hoogste zonnebloem?

De derde inzending komt uit de wijktuin in het wijkpark. Uitslag in de volgende buurtkrant.

Tot en met 26 oktober 2013: Expositie bij Joey Ramone

CHRISTINA CALBARI "FANTASIOSIS"

De tentoonstelling getiteld Fantasisis bestaat uit krijttekeningen op zwarte oppervlakken die zijn verspreid in de galerieruimte. Het thema van de tentoonstelling, richt zich op het geheugen, over jeugdtrauma, relaties van macht en handhaving en op zoek naar zichzelf en identiteit. De werken verbeelden een elliptische iconografie soms door een schijnbare naïviteit in de uitvoering van de tekening en soms door een obsessie voor detail. De tekeningen zijn het eindproduct van improviseren in een voortdurende proces van schrijven en wissen, dat bedoeld is om het proces van het oproepen van het geheugen en de

onbewuste fantasieën na te streven. Daardoor ontwikkelt zich geleidelijk een tijdloos en absurd universum, bewoond door kinderen/wezens, vaak asexueel, geplaatst tussen de fragmenten van een bedreigend karakter. De kwetsbare wezens lijken, ondanks hun angst, op hun beurt agressors te worden die sarcastisch het geweld en de bedreiging herhalen en uiteindelijk de angst en het verdriet van de menselijke ziel projecteren.

JOEY RAMONE
Josephstraat 166 Openingstijden:
dinsdag – zaterdag 12 -18 uur

PIET

Stoeparchitect

Stoeparchitect is een prachtig beroep. Het is een feest (een enkele keer ook een ergernis) om te zien hoe een bouwwerk tot stand komt en het is vaak een ontmoetingsplaats voor mensen die graag een praatje maken. Vanmorgen sprak ik nog een man die stond te kijken hoe stratenmakers loodzware tegels leggen rond het Centraal Station van Rotterdam waarbij ze gebruik maken van een soort verrijdbare stofzuiger die tegels oppakt en op de bestemde plaats neer legt. “Dat moesten wij vroeger met de hand doen” zei hij zonder enige spijt. “Maar ik heb 48

jaar gewerkt en dan is het mooi genoeg. Ik geniet er van om er naar te kijken.” Het zware werk had van hem geen wrak gemaakt; integendeel, hij zag er uit als een atleet. Een aantal keren per week loop ik naar het Centraal Station om toe te kijken naar de vorderingen van de nieuwbouw. Fascinerend om te zien welke technische hoogstandjes worden uitgevoerd om zo’n ingrijpende verbouwing te realiseren als het dagelijks treinverkeer gewoon moet doorgaan. En het resultaat mag er nu al wezen. De reizigerstunnel met al zijn voorzieningen is niet alleen goed ingericht

voor haastige treinreizigers, maar ook een prima plek om er gewoon te ‘zijn’ of te shoppen. En wat te denken van de nieuwe fietstunnel? Eenvoudig, maar een plaatje om te zien en zelfs mensen met tunnelvrees zullen er ontspannen door lopen of fietsen. Ja, en dan de architectuur van het geheel. Daar lopen de meningen over uiteen. Het is in elk geval mooi uitgevoerd. Neem alleen al de bestrating, die wat materiaal en lijnenspel betreft vanuit de hal tot ver naar buiten doorloopt. En voor mij is de grootste kwaliteit van het geheel de ruimtelijke ervaring. Ruimte is een van de belangrijkste elementen van de architectuur en niet iedere architect weet daar goed mee om te gaan. Zie bijvoorbeeld de Pauluskerk.

Als je op de perrons staat van het Centraal Station krijg je gemakkelijk het gevoel dat de hele wereld voor je open staat en dat is precies het doel van reizen. En als je vanuit de trein in de hal komt gaat de stad als het ware voor je open. Wat een prachtige ruimte; wat een venster op de stad. Je kunt er tentoonstellingen houden, gaan zitten en naar passanten kijken en ik weet niet hoe de akoestiek is maar je zou er misschien ook concerten kunnen geven. Mocht je nog niet weten dat je in Rotterdam bent aangekomen; in de hal worden op een gigantisch tv scherm beelden van havenactiviteiten en drukte op de Maas getoond. Juist niet opdringerig genoeg om irritant te zijn. Bij nogal wat treinstations loop je bij het verlaten tegen allerlei soorten barrières

aan; trambanen, busstations, drukke autowegen. Hier in Rotterdam niets van dat al. Auto’s gaan door de tunnel, de metro is ondergronds, trams, bussen en taxi’s aan de zijkant; ruim baan voor de voetganger. Als straks ook die knoeiers aan de entreegebouwtjes van de parkeergarage op het Kruisplein eindelijk eens klaar zijn met hun werk (zij prutsen er al maanden en maanden aan) maakt het geheel een schitterend venster op de stad. Het zal veel (inter)nationaal bekijks trekken! ‘Mark my words’, het Centraal Station met het plein er voor en het Kruisplein worden straks de parel van Rotterdam waar iedereen wil zijn. En dat in onze wijk!

Verborgen bedrijvigheid

Hun werk is broodwinning maar ook passie. Ze kiezen voor het vrije vakman/vrouwschap en nemen de financiële onzekerheid voor lief. Ze hebben niet altijd een etalage, wel vaak een mooie website en de kenners weten hen te vinden. De buurtkrant gaat op zoek naar de verborgen bedrijvigheid in de zijstraten van het Oude Westen. Nummer 36 vonden we in de Gouvernestraat.

Vinod en Winand Singh, Eigenaars ME-WE

Sinds maart dit jaar hebben de broers Vinod en Winand Singh hun kantoor op Gouvernestraat 87b. In dit kantoor houden ze zich bezig met verschillende creatieve activiteiten, zoals grafisch ontwerpen, fotografie en videobewerking. ‘Me-We is een reclame-, concept- en communicatiebureau waarin beeld centraal staat.’

Noodgedwongen freelancen
Winand Singh begon in 2008 met freelancen omdat hij geen vaste baan kon vinden na zijn studie. Dit ging zo goed, dat zijn broer Vinod zich in 2009 aansloot bij het bedrijfje. Hij had inmiddels vier jaar fulltime gewerkt bij een literaire stichting en was op zoek naar een nieuwe uitdaging. In het begin werkten de broers vanuit huis. Later, in 2011, hadden ze een kantoorje binnen het HipHopHuis. Toen ook deze ruimte te klein begon te worden gingen Vinod en Winand op zoek naar een eigen kantoor. Beiden zien ze de verhuizing naar de Gouvernestraat als de grootste stap die ze tot nu toe namen met hun bedrijf. ‘Met een eigen kantoor kies je ervoor om professioneel bezig te zijn en er ook echt voor te gaan.’

Verliefd op het pand
Toen Vinod voor het eerst langs het pand aan de Gouvernestraat liep, was hij meteen verkocht. ‘Ik werd verliefd op deze plek. Het is een kruispunt van alles: de Binnenweg,

de West-Kruiskade én allerlei bezigheden.’ Zijn broer Winand geeft aan dat dit symbolisch is van wat ze doen binnen het bedrijf. ‘Wij zitten ook op het snijvlak van creatieve activiteiten, dus dit past perfect.’ Bovendien wonen ze allebei vlakbij het kantoor. Vinod geeft zelfs toe dat hij vóórdat het pand leegstond vaak naar de Boekenbuuf ging, puur vanwege het pand. Uit beleefdheid kocht hij wel eens een boek wat hij eigenlijk niet nodig had. Nu Vinod en Winand zelf het pand huren zijn ze er nog steeds enthousiast over. Hoewel, halverwege september werd er in het weekend een steen door de ruit gegooid. Toen Winand er een dag later langsliep en door het raam keek zag hij de steen, een hoop glasscherven, maar ook een plank voor de ruit. ‘Natuurlijk, er is een raam ingegooid, maar er zit wel gelijk een stuk hout op. Dat heeft ook iemand gedaan. Ik ben bedroefd en blij tegelijk.’ Ook over de huurprijs zijn de jongens tevreden. ‘We betalen €437,- ex-

“Ik werd verliefd op deze plek. Het is een kruispunt van alles”

clusief gas, water en licht. Als we bij het HipHopHuis zouden uitbreiden, zouden we ongeveer op hetzelfde bedrag uitkomen. Het voordeel van het pand aan de Gouvernestraat is dat we het niet hoeven te delen met andere bedrijven.’

Music Mile
Ondanks het feit dat Vinod en Winand blij zijn dat ze hun eigen kantoorruimte hebben, werken ze steeds nauwer samen met buurman Tony Verdult. De Gouvernestraat is in 2009 omgedoopt tot Music Mile, op initiatief van Black Widow-eigenaar Gerard Roijackers in samenwerking met Woonstad. De bedoeling van dit project is dat de leegstaande panden verhuurd worden aan muziek-

gerelateerde bedrijven. Tony en de broers Singh zijn tot nu toe de enige twee partijen die een bedrijfspand op de zogenaamde Music Mile huren. ‘Tony heeft een muziekstudio en wil in ons pand muziekworkshops gaan geven. Zo trekken we ons een beetje op aan elkaar. Wat we missen, is dat hier nog niet alles verhuurd is.’ Hoewel ME-WE in eerste instantie niet direct met muziek in verbinding lijkt te staan, is dit wel het geval. ‘We zijn heel veel bezig met muziek, artiesten en podia. We hebben in het verleden videoclipps gemaakt voor zangeressen en MC’s. Daarnaast doen we veel designopdrachten voor BIRD, een groeiend Rotterdams jazzpodium.’ Tenslotte benadrukken de broers iets

bij te willen dragen aan de buurt. ‘We vinden het belangrijk dat we echt geloven in een project, en dat het meerwaarde heeft voor de maatschappij.’ Het pand is op te delen in twee ruimtes: een kantoorruimte en een andere, ongebruikte ruimte. De kantoorruimte noemt Vinod de ‘ME-space’ en de andere ruimte noemt hij de ‘WE-space’. ‘De WE-space willen we open houden voor initiatieven van buiten.’ Deze initiatieven kunnen heel uiteenlopend zijn; er hoeft niet noodzakelijk iets met muziek gedaan te worden. Volgens de broers is de WE-space er voor iedereen die een microfoon of podium nodig heeft. ‘Als het uit de buurt komt is dat alleen maar mooi.’

Benieuwd naar het werk van ME-WE en Tony Verdult? ME-WE, www.me-we.be, Tony Verdult, www.tonyverdult.com.

Elke maandag van 13.00 tot 15.00 uur in Humanitas De Leeuwenhoek

Naailes bij de Krachtvrouwen

Elke maandag is er in De Leeuwenhoek van 13.00-15.00 uur naailes, Een riem maken en leren tassen maken....
10 lessen kosten 15 euro.
Als je wilt deelnemen neem dan contact op met Amina Hussen van Krachtvrouwen Oude Westen telefoonnummer: 0686075004 Adres: West Kruiskade 54

Zaterdag 5 en zondag 6 oktober, 12-16 uur

Kinderkledingbeurs op Speelcentrum Weena

Kinderkleding is duur en vaak groeien kinderen sneller dan dat kleding slijt. Meestal is de kleding nog als nieuw en zonde om weg te gooien. Daarom biedt Speelcentrum Weena een grote partij tweedehands kinderkleding te koop aan. Dé manier om in deze dure tijd op een betaalbare wijze de kledingkasten weer te vullen Het gaat om mooie tweedehands winter kinderkleding vanaf maat

92. **Zondag 6 oktober** is voor de echte koopjes-jagers want dan mag alles weg met 50% korting

Wilt u meer weten over het Speelcentrum, foto's bekijken van een of meerdere activiteiten kijk dan eens op: www.speelcentrumweena.nl of kom langs op de Diergaardesingel 50

Het Oude Westen kent veel groen, soms op onverwachte plekken. De wijk is ook het stadsdeel bij uitstek waar bewoners bezig zijn met de natuur. Ze speuren naar plekken om hun woongebied te vergroenen. Gaan in gesprek met wooncorporaties en gemeente. Veel mensen nemen ook geen genoegen meer met de gemeentelijke beplanting en dragen op een eigen wijze hun steentje bij. Elk van hen heeft een verhaal dat de moeite van het vertellen waard is.

Geveltuintjes XXL

Wolbert van Dijk is stedenbouwkundige en landschapsarchitect. Hij vindt dat aan de openbare ruimte in Het Oude Westen nog wel wat verbeterd worden, dat het allemaal wat schraal is. Initiatieven daartoe neemt hij als het zo uitkomt zelf. Samen met zijn bureaus stond hij vorig jaar aan de wieg van het project 'Geveltuintjes XXL' in de Bloemkwekersstraat. In plaats van een paar stoeptegels voor de huizenblokken te verwijderen legden zij in samenwerking met de deelgemeente drie meter brede voortuintjes aan. Deze worden door de bewoners van de huizenblokken zelf onderhouden.

Wolbert wijst op het effect dat de groene voorkant heeft: diverse balkonnetjes zijn inmiddels voorzien van planten of klimplanten en de tuintjes zelf staan er keurig bij. Hij legt uit dat hij op zoek was naar een 'structureel toegevoegde laag aan de straat', in de vorm van één doorlopende groenstrook. 'Thuis-komen moet gezellig zijn.' Fatima, bewoonster van het blok, steekt net de sleutel in haar voordeur en wil wel ingaan op de vraag of ze blij is met haar nieuwe voortuin. En of ze het een leuk project vindt. Beide vragen beantwoordt ze met een kort 'ja', maar ze toont wel een brede lach.

Op de paarse vlinderstruik in een van de tuintjes is een kleine vos neergestreken. De vlinder, die haar eitjes afzet op de grote brandnetel en dus voor haar voortbestaan afhankelijk is van deze zo onderge-waardeerde plant, blijft lang op de bloem zitten. Ze moet wel blij zijn met het stukje natuur in deze jarenlang veel te grijs gebleven straat.

Gleditsia triacanthos f. inernis

Ik fiets door het Oude Westen, om precies te zijn de Gaffelstraat. Daar staat een rij bomen waarvan Wolbert van Dijk me wist te vertellen dat het om de valse christusdoorn gaat. De naam fascineert me. Na wat heen-en-weergemail met de gemeente ('Wanneer zijn deze bomen geplant?', 'Welke bomen vervangen ze?', 'Waarom is precies voor deze boom gekozen?') krijg ik het antwoord.

Het gaat inderdaad om de valse christusdoorn, Latijnse naam *Gleditsia triacanthos f. inernis*. De bomen zijn in 2009 geplant. Waarom er specifiek voor deze boom is gekozen is de Medewerker Beheer en Uitvoering

Nooit eerder was groen in de stad zo in. Buren slaan de handen ineen om braakliggende veldjes om te toveren tot buurt-tuintjes waar het goed toeven is. Stadsbewoners benutten hun privéstukje grond om hun eigen groenten te kweken, of gaan bij gebrek daaraan op zoek naar een lapje in de buurt. Er zijn zelfs zogenaamde guerilla gardeners actief, die in het vroege voorjaar de stad tot een groene oase pogen om te toveren.

En wist u trouwens dat groen in de stad niet alleen de lucht zuivert, fijnstof opvangt en geluiddempend is, maar ook een verkoelende werking heeft?

door Anna Penta
groenoudewesten@mail.com

Groen, Werf Centrum niet bekend, maar er is 'ongetwijfeld voor gekozen omdat het een geschikte stadsboom is'. Dat klopt inderdaad, kom ik via Google te weten. De valse christusdoorn is een oorspronkelijk Noord-Amerikaanse, snelgroeiende boom die goed in de stad gedijt. Eenmaal in bloei ruikt hij naar kruidkoek. Na tien jaar is hij 10 meter hoog en de maximale hoogte is 20-25 meter. Hij kan een leeftijd van 120 jaar bereiken (niet oud voor een boom) en is een uitstekende schaduwleverancier.

Het beste terras in de stad

Het binnenterrein achter het woonblok van de Bajonetstraat is verdeeld in tuinkavels. Nico Nijholt, trombonist/zanger, behoort tot de gelukkigen die er een tuintje huren, dat grenst aan zijn benedenwoning. Ik ontmoet hem er op een warme middag, hij draagt een luchtige kaftan. 'Sinds ik de tuin heb, heb ik er geen behoefte meer aan om op een terrasje te zitten,' vertelt hij. 'Ik heb zelf het beste terras van de stad.' Nico houdt zijn stukje privégroen goed bij en is er bijna dagelijks in bezig. 'Dat is de king, mijn vriend,' wijst hij richting een palmboom. 'Die heb ik drie jaar geleden op de markt gekocht en doorstaat zelfs strenge winters.' Achter 'de king' staat een viertal miniversies, 'de neefjes'.

Het tuinencomplex draagt zeker bij aan het sociale leven van de bewoners, knikt Nico bevestigend. Overdag roepen mensen vanaf hun balkon dingen als 'Mooie plantjes, buurman', wat leidt tot een praatje. 's Avonds steekt Nico overal in z'n tuin lichtjes aan, creëert hij sfeer, waar iedereen van mee kan genieten.

Stadse kikkers

Er was een tijd dat ik dacht dat een kikker een kikker was. Zo'n beest dat bij het water leeft en kwaakt. Ik dacht dat er, bij gebrek aan een vijver, onder mijn woning wel een grote plas moest liggen. Daar zouden de kikkers in mijn tuin 's nachts samenkomen en wie weet wel een swingend Efteling-kikkerorkest vormen. Het duurde jaren voordat ik erachter kwam dat er naast de groene kikker, die in het water leeft, nog een stadse soort is: de bruine kikker. De bruine kikker heeft alleen water nodig om zich in het vroege voorjaar voort te planten; buiten deze tijd scharrelt hij ook graag door rommelige stadstuinen, hoewel hij een frisse duik niet uit de weg zal gaan als hij de kans krijgt.

Nico houdt niet zo van kikkers, vertelt hij. Of, meer precies, hij houdt wel van kikkers maar niet van zoveel kikkers dat als het heeft geregend hij moet uitkijken dat hij er niet op gaat staan. Dat gezegd hebbende neemt hij me mee naar een naburige tuin en wijst op een grote deels ingegraven vierkante kuip met een half open bovenkant. Er zitten meerdere kluiten bruine kikkers in de hoeken van de kuip, met tinten variërend van goudgeel tot bruingroen, gigantische exemplaren en kikkers die het dikkopje-stadium nog niet lang zijn ontgroeid. Andere houden zich in het water drijvende. Het is duidelijk dat ze er wel makkelijk in, maar niet meer uit kunnen. Een toevallig passerende mede-tuinhuurder komt erbij staan. Met z'n drieën overdenken we niet alleen een reddingsplan maar ook een manier om het deze kikkers, oerbewoners van het Oude Westen, in het vervolg makkelijker te maken een bad te nemen.

Einde eerste rondje

En bij Nico in zijn kikkerrijke achtertuin eindigt mijn eerste rondje groen door het Oude Westen. Ik heb een hele achterpagina kunnen vullen, en dat na nog maar enkele straten. Dat belooft wat.

buurkrant
Oude Westen

Oplage: 4500
verschijnt 10 maal
per jaar

COLOFON

**Aktiegroep
Het Oude Westen**
Gaffelstraat 1,
3014 RA Rotterdam
010-436 1700
buurkrant@aktiegroep
oudewesten.nl

Redactie: André Hart,
Marianne Maaskant,
Rob van der Meulen,
Charissa de Regt,
Piet Slikkerman en

Joke van der Zwaard
**Medewerkers
aan dit nummer:**
Anne Bode en
Heleen van der Linden

Lay Out: Han Snaaijer
en Jim van der Put
Fotografie:
Marianne Maaskant,
Marianne Bulens e.a.

www.aktiegroepoudewesten.nl

Gezocht:

Enthousiastelingen die willen helpen om de website van de Aktiegroep actueel te houden. Door aanleveren van artikelen en foto's en het bijwerken van de website. Contact: Marianne Maaskant tel. 010-4361700.